

En dag uti mitt fängelse är både lång och svår
En vecka som en månad, en månad som ett år
Där ingen mig besöker med trösten milda ljud
Då suckar jag till himlen och tänker på vår Gud. ---

Lane-Ryr, Bhl.

VFF 1938 s. 10-11

I tornets fängelse fången satt
innspärrad där både dag och natt.
Ej solens strålar där lyser in
blott sorger överfyller fångens sin. ---

Västerlanda, Bhl.

VFF 1631 s. 26-27

Det lyster mig att sjunga uti min ensamhet,
Fast aldrig jag i världen av någon glädje vet.
Min ungdom är förlorad min frihet är förbi,
Den får jag aldrig åter uti min levnads ti. ---

N. Kyrketorp, Vgl.

IFGH 4127 s. 29-31

64
54

Det lyster mig att sjunga,
fast tiden den är lång,
och dagarna är tunga
för mig förutan sång ---

Färgelanda, Dls.

IFGH 6066 s. 43-45